

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9XCdo/290/2016
Identifikačné číslo spisu:	6812206683
Dátum vydania rozhodnutia:	13.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6812206683.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 6 C 321/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. marca 2014, sp. zn. 13 Co 1006/2013, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. marca 2014, sp. zn. 13 Co 1006/2013 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne uznesením z 31. marca 2014, sp. zn. 13 Co 1006/2013 odmietol odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Revúca (ďalej aj „súd prvej inštancie“) z 30. apríla 2013, č. k. 6 C 367/2012-34, ktorým bola uložená žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 Eur za vznesenú námietku zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Odmietnutie odvolania odôvodnil jeho oneskoreným podaním. Uviedol, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie bolo žalobkyni, resp. jej právnomu zástupcovi doručené dňa 13. júna 2013. Posledným dňom na podanie odvolania bol piatok 28. júna 2013. Keďže žalobkyňa podala odvolanie dňa 1. júla 2013, podala ho po uplynutí 15-dňovej odvolacej lehoty.

2. Vyššie uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním, v ktorom žiadala zrušiť rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedla, že nesprávnym postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“)), keďže odvolanie podala v zákonom stanovenej lehote. Namietala, že odvolanie nepodala na súde prvej inštancie osobne do podateľne, ale ho odovzdala na prepravu doručovateľskej spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s. r.

o., IČO: 35 825 456, so sídlom v Bratislave, Cikkerova 2 (ďalej aj „doručovateľská spoločnosť“), ktorej predmetom podnikania je „poskytovanie poštových služieb“. Urobila tak už dňa 28. júna 2013, teda v čase, keď ešte márne neuplynula lehota na odvolanie (§ 57 ods. 3 O. s. p.). Neexistoval preto dôvod na vydanie napadnutého rozhodnutia. K dovolaniu pripojila doklad o odovzdaní zásielky na prepravu.

3. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Vzhľadom na vyššie uvedené a skutočnosť, že dovolanie žalobkyne bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, prípustnosť podaného dovolania posudzoval súd v zmysle § 236 a nasl. O. s. p.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) prostredníctvom advokáta (§ 429 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobkyne je dôvodný, pretože jej bola nesprávnym postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods.1 písm. f/ O. s. p..

5. Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen nesprávnou činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj niektorými rozhodnutiami. Podľa judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovanej v jeho zbierke ako R 23/1994 je takýmto rozhodnutím aj uznesenie, ktorým odvolací súd nesprávne odmietne odvolanie ako oneskorene podané.

6. Podľa § 204 ods. 1 O. s. p., odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Podľa § 57 ods. 3 O. s. p., lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. Lehota na podanie odvolania je procesnou lehotou. Charakteristickou črtou procesných lehôt je, že sú zachované aj v prípadoch, keď sa procesný úkon v rámci lehoty nedostane do dispozičnej sféry adresáta, ale stačí, keď je urobený posledný deň lehoty osobne na súde alebo ak je odovzdaný orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že uznesenie súdu prvej inštancie bolo právnomu zástupcovi žalobkyne doručené 13. júna 2013 (č. l. 37). Posledným dňom 15-dňovej lehoty na podanie odvolania bol 28. jún 2013 (piatok) tak, ako to vo svojom rozhodnutí správne konštatoval aj odvolací súd.

8. Podacia pečiatka Okresného súdu Revúca (č. l. 38 spisu) obsahuje údaj, že odvolanie proti uzneseniu bolo podané na tomto súde osobne dňa 1. júla 2013. Z tejto skutočnosti vychádzal aj odvolací súd pri svojom závere o oneskorení podaní odvolania. Zo žalobkyňou predložených dokladov (č. l. 62 spisu) - detaily zásielky k prepravnému listu č. 1551530943, o ktorom odvolací súd v čase rozhodovania o odvolaní nemal vedomosť (žalobkyňa ho pripojila až k dovolaniu), však vyplýva, že žalobkyňa nepodala svoje odvolania osobne do podateľne, ale odovzdala viacero odvolaní doručovateľskej spoločnosti na doručenie Okresnému súdu Revúca (Popis zásielky: POH-NŠ-1080x odvolanie voči SP 66 €-dvojmo; Hmotnosť: 80,10 kg, Dátum vyzdvihnutia: 28. júna 2013), dňa 28. júna 2013. Dôkaz predložený žalobkyňou podporujú aj skutočnosti známe dovolaciemu súdu z jeho rozhodovacej činnosti, pretože aj z iných súdnych konaní vedených pred dovolacím súdom (napr. konania sp. zn. 9 XCdo 152/2016, 9 XCdo 200/2016) vyplýva, že žalobkyňou boli podané viaceré a takmer identické podania žalobkyne (odvolania proti uzneseniam ukládajúcim povinnosť zaplatiť súdny poplatok 66 €) na prelome mesiaca jún 2013 a adresovaných tomu istému súdu. Na podklade dokladu predloženého dovolateľkou (č. l. 62)

a skutočností známych z úradnej činnosti, s prihliadnutím na zásadu v pochybnostiach v prospech účastníka, dospel dovolací súd k záveru, že aj v prejednávanej veci dovolateľka odovzdala odvolanie na doručenie dňa 28. júna 2013, t. j. v posledný deň 15-dňovej odvolacej lehoty. Dôkaz predložený žalobkyňou a podporujúce skutočnosti známe z úradnej činnosti dovolacieho súdu, zároveň na druhej strane nasvedčujú tomu, že podateľňa súdu prvého stupňa sa nedôsledne riadila ustanovením § 137 ods. 2 Spravovacieho a kancelárskeho poriadku pre súdy, keď na viacerých odvolaniach doručovaných v rámci jednej zásielky spoločnosťou ReMax Courier Service, spol. s r. o. dňa 1. júla 2013, nepripojila obálku a nevyznačila na došlých podaniach poznámku kde sa nachádza originál obálky v ktorej boli podané viaceré podania.

9. Pre záver o splnení podmienky zachovania odvolacej lehoty v zmysle ustanovenia § 57 ods. 3 O. s. p. bolo treba posúdiť, či doručovateľská spoločnosť, ktorej bolo odvolanie odovzdané žalobkyňou na doručenie, možno považovať za „orgán, ktorý má povinnosť ho doručiť“. K tejto otázke sa dovolací súd už s pozitívnym záverom vyjadril v rozhodnutí publikovanom ako R 144/2014 v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR a v podrobnostiach na jeho obsah už len odkazuje.

10. Tvrdenie žalobkyne, že rozhodnutím dovolacieho súdu, ktorý nesprávne odmietol jej odvolanie ako oneskorene podané, jej odňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p., je teda dôvodné. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. marca 2014, sp. zn. 13 Co 1006/2013 zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 a § 450 C. s. p.).

11. V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania týkajúceho sa dovolania proti tomuto (zrušenému) uzneseniu krajského súdu (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

12. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.